

Найбільш прийнятною для України є експортно орієнтована модель економічного розвитку. При цьому виникають певні проблеми: труднощі з проникненням на ринки розвинутих країн; сировинна орієнтація експорту може вести до занепаду обробної промисловості та машинобудування; внутрішнє економічне зростання залежатиме від кон'юнктури міжнародних ринків. Тому втілення експортно орієнтованої стратегії має відбуватися паралельно з реалізацією політики імпортозаміщення [4, с. 336].

Удосконалення експортної діяльності на новому етапі має підпорядковуватися ідеї європейської інтеграції, використанню таких її форм та механізмів, які забезпечать повніше й ефективніше використання потенціалу взаємозв'язків України з розвиненими країнами світу, особливо в трансфері технологій, залученні прямих інвестицій, запровадженні сучасних систем менеджменту та маркетингу.

Головне завдання української держави сьогодні – визначити нові напрямки, форми, засоби та етапи реалізації стратегії удосконалення експортної діяльності. Реструктуризація народного господарства країни має бути здійснена з урахуванням внутрішніх можливостей і зовнішніх факторів для того, щоб, використавши існуючі та розкривши потенційні конкурентні переваги національної економіки, сприяти реалізації національних економічних інтересів, зростанню добробуту народу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гелд Д., Мак-Грю Е. Глобалізація/антиглобалізація: Пер. з англ. І. Андрущенко. – К.: К.І.С., 2004. – 180 с.
2. Гіл, Чарльз В. Л. Міжнародний бізнес: конкуренція на глобальному ринку / Пер. з англ. А. Олійник, Р. Ткачук. – К.: Видавництво Соломії Павличко „Основи”, 2011. – 856 с.
3. Дідівський М. І. Зовнішньоекономічна діяльність підприємств: Навч. посіб. – К.: Знання, 2008. – 463 с.
4. Ключко В. П. Зовнішньоторгівельні відносини України в умовах посилення інтеграційних зв'язків // Актуальні проблеми економіки, 2007, № 11(29). – С. 141–153.
5. Козик В. В., Панкова Л. А., Григор'єв О. Ю., Босак А. О. Міжнародна економіка та міжнародні економічні відносини: Практикум. – К.: Вікар, 2013. – 368 с.
6. Кондрачук В., Кондратюк Т. Державна підтримка експорту малих та середніх підприємств в умовах глобалізації ринкового господарства // Вісник Української Академії державного управління при Президенті України, 2006, № 3. – С. 163–169.

ОЛЬГА ГАРМАТІЙ

СОЦІАЛЬНА СТРАТЕГІЯ ТНК В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЇ СВІТОВОГО ГОСПОДАРСТВА

Найважливішим елементом розвитку світової економіки і міжнародних економічних відносин є транснаціональні корпорації (ТНК). В останні десятиліття їм приділяється багато уваги. Сьогодні немає жодного значного процесу в світовій економіці, що відбувався б без участі ТНК. Вони виступають основною силою, яка формує сучасний і майбутній вигляд світу, беруть пряму і непряму участь у світовому політичному процесі та політичних процесах в різних країнах.

Під визначенням ТНК розуміються – монополістичні об'єднання (концерни чи міжнародні корпорації), в рамках яких об'єднуються численні підприємства однієї або декількох галузей світового господарства, які займаються виробничою і торговою діяльністю, яка виходить за рамки національних країн. [3].

ТНК займають особливе місце у світовій господарстві, надаючи різнобічний вплив на його функціонування, на положення інших господарюючих суб'єктів і підсистем.

Саме ТНК – основний структурний елемент економіки більшості країн, провідна сила їхнього розвитку та підвищення ефективності.

На сьогодні ТНК для більш ефективної своєї діяльності застосовує соціальну стратегію, яка приносить певні результати.

Стратегія соціального бізнесу – один з найбільш важливих на нинішньому етапі розвитку вітчизняної економіки. Кардинальні соціально-економічні перетворення останніх років практично повністю зруйнували що склалися протягом життя декількох поколінь традиції та стереотипи суспільного, колективного та індивідуального поведінки на виробництві. Накопичилося чимало прикладів різкого погіршення фінансово-економічного стану на підприємствах, а то й повного припинення їх функціонування через серйозних соціальних протиріч у колективі. [1].

Як впливає із загального визначення стратегії підприємства, соціальна стратегія - це система стратегічних рішень, які зачіпають складу колективу, зміст та умови роботи його членів. Соціальна стратегія відіграє роль своєрідного фільтра, через який при підготовці пропускаються всі інші рішення, що носять стратегічний характер, і який у залежності від обраного варіанту соціальної стратегії істотно впливає на кінцевий результат прийняття рішень.

Забезпечення розвитку соціальної стратегії та її успішна інтеграція у корпоративну стратегію потребують впровадження адекватних організаційно-економічних заходів, які дозволять максимально використати можливості корпорації для використання наявних трудових ресурсів, розкриття їх потенціалу та створення позитивного мікроклімату, що в підсумку призведе до підвищення продуктивності праці та значного покращання результатів фінансово-господарської діяльності [2].

Таким чином, реалізація плану соціальної стратегії ТНК створює передумови для того, щоб підвищити стабільність персоналу і рівень прихильності працівників промислової організації, обумовлені зростанням задоволеності працею і якістю трудового життя; знизити плинність кадрів і забезпечити зростання продуктивності праці за рахунок активізації внутрішнього соціального потенціалу; в цілому, дозволить керівництву промислових українських підприємств перейти від ситуативного реагування на проблеми, що виникають в роботі з персоналом, зокрема страйки, до системної роботи, шляхом моніторингу стану в роботі з персоналом, прогнозуванні необхідної кількості персоналу, відповідної якості, створення організаційної культури та забезпечення ритмічної та стабільної господарської діяльності в умовах жорстокої конкурентної боротьби.

ЛІТЕРАТУРА

1. *Стратегії бізнесу: Аналітичний довідник. Айвазян С. А., Балкінд О. Я., Басніна Т. Д. та ін / За ред. Г. Б. Клейнера. – М.: КОНСЕКО, 2005.-с.312.*
2. *Управління персоналом: Л. Балабанова / Л. Балабанова, О. Сардак: [навч. посіб.] – К.:ВД. «Професіонал», 2006. – 358 с.*
3. *Авдокушин Е. Ф. Международные экономические отношения: Учебник. – М.: Юрист, 1999.*

ОКСАНА ДРОЗДОВСЬКА
Науковий керівник:
к.е.н., доцент Уніят А. В.

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЗОВНІШНЬОЇ ТОРГІВЛІ УКРАЇНИ З КРАЇНАМИ ЄС

На сьогоднішній день є актуальною тема проблеми та перспективи розвитку зовнішньої торгівлі України з країнами ЄС, вона полягає в тому, що зовнішня торгівля України виступає одним з важливіших засобів збільшення державного бюджету. Стратегічною метою розвитку економіки України є досягнення гідного місця в